

KICSI FALUNK

2010. május

VI. évfolyam 5. szám

A KISSZÉKELYI ÖNKORMÁNYZAT
ÉS A KISSZÉKELYI KULTURÁLIS EGYESÜLET LAPJA

Polgármesterek III. horgászversenye

2010. május 29-én – immáron harmadik alkalommal – ismét Kisszékely adott otthont a polgármesterek kistérségi horgászversenyének. Nagyon labilis időjárás uralkodott itt akkortájt, de ismét szerencsénk volt, verőfényes napsütés volt egész nap.

Reggel fél hét körül érkeztek az első vendégek Értényből, majd sorban jöttek a többiek is. A horgászhelyek sorszámanak kihúzása után mindenki elfoglalta a helyét és nyolc órakor megkezdődött a küzdelem a halak ellen.

Közben *Peszt Attila* és felesége finom lángosokat sütött, melyeket a kisszékelyi asszonyok a horgászokhoz a helyszínre vittek. Volt fokhagymás, tejfölös, sajtos, és ezek keveréke. Mindeközben a tűzrakó hely körül is nagy volt a sürgés-forgás. Itt finom vaddisznó pörköltet főztek a vendégeinknek, egy kissé távolabb pedig gombás tarja sült kemencésen.

Délben véget ért a verseny, szép fogási eredmények születtek. A polgármesterek versenyében *Herdics Béla*, Pincehely polgármestere végzett az élen 7,95 kg fogással, a versenyen kívül indult versenyzők között *Dravec Károly*, az értényi csapat tagja győzött 8,59 kg hallal. Sárszentlőrinc polgármestere késve érkezett, de ő hozott anyagból dolgozott, egy haltartó szákban két doboz olajossal volt. Az eredményhirdetés után elfogyasztottuk a finom ebédet, majd szabadon választott program, tere-fere következett.

Szeretném megköszönni minden dolgozónknak, hogy segédkeztek a program lebonyolításában, és hozzájárultak, hogy a rendezvény színvonala méltó legyen a kisszékelyi hagyományokhoz.

Keresztes László
polgármester

Sislay József

Borivó agg
(népies dal)

Öreg vagyok már, megöregedtem.
Nem dolgozom, lusta ember lettem.
Nappal bárhol is egy kocsmát látok,
Benyitni én egyre jobban vágyok.

Nagy lett nekem most a szabadságom,
Gyenge lábom, most csak azt sajnálom.
Ha majd a jó borivók kimúlnak,
Kocsmárosok koldusbotra jutnak.

Mit bánom én, bárki mit beszélhet,
Jó borivók mindig voltak, lesznek.
Én még élek, csak az egyet bánom,
Elvesztettem a szép ifjúságom.

2003. Oakton, Virginia

Boldog
99. születésnapot
Józsai Bácsi!

Koccintson egy jó
pohár bort a
kisszékelyiek
egészségére!

Közhírré tétetik...

2010. évi Általános Mezőgazdasági Összeírás

A Központi Statisztikai Hivatal 2010. június 1. és június 21. között az ország valamennyi településén általános mezőgazdasági összeírást hajtott végre.

Az összeírás kiterjed a földhasználat, a növénytermesztés, az állatállomány részletes feltérképezése mellett a mezőgazdaságban foglalkoztatottak összeírására és a mezőgazdasági termelési módszerek számbavételére. A gazdaságokat földrajzi helyükkel azonosítják, ezért a helyrajzi számot, vagy a MEPAR-azonosítót kéri az adatfelvétel során.

A termelőket, egyéni gazdaságokat szakszerűen felkészített összeírók keresik fel és személyes beszélgetés során töltik ki a kérdőívet.

Kisszékelyben az adatfelvételt *Martina Zoltán* végzi.

Az összeírást törvény írja elő, a kérdésekre a válaszadás kötelező!

Elhunyt

Főfai Jánosné
42 éves
kisszékelyi lakos

Béke poraira!

Fogadóórák

Körjegyző: csütörtök 8-tól - 16 óráig
Körzeti megbízott: minden hónap első hetében 11-től - 12 óráig a Hivatalban

Köszönet

Közterületeink virágosítása májusban megtörtént. Ez úton szeretnénk köszönetet mondani Romsits Sándoréknak, Hegedűs Ferencéknak és Peszt Attilának, Udvari polgármesterének a sok szép virágért, amit Kisszékelynek adományoztak

NYIT A STRAND

A strand június 19-én nyit ki, minden nap 11 és 19 óra között látogatható. Minden kisszékelyi állandó lakóhellyel rendelkező 6 és 18 év közötti gyermek 30 darab ingyenes belépőt kap idén. 6 év alatt a belépés ingyenes.

Közérdekű telefonszámok:

Simontornyai Központi Orvosi Ügyelet:
74/318-104

Dr. Nagy Péter Kristóf állatorvos:

Mobil: 06-30-499-38-06

Dr. BEKŐ IRÉN kedden és csütörtökön 8 órától 11 óráig tartja rendelését.

A doktornő munkanapokon reggel 8 óra és délután 16 óra között készenléti ügyeletet tart.

Sürgős esetben hívható a **06/74/403-896**-os telefonszámon.

Könyvtári nyitvatartás:

szerda: 16-21, péntek: 16-20, szombat:
10-12 és 16-20, vasárnap: 15-17 óra.

Júniusi miserend:

Június 6. vasárnap – 11.30 – igeliturgia

Június 12. szombat – 15.00 – szentmise

Június 20. vasárnap – 11.30 – szentmise

Június 27. vasárnap – 11.30 – igeliturgia

Ismét májufát állítottunk

Régi szokásunkat megtartva április 30-án este megint májufát állítottunk a strandon.

A program ebéd után kezdődött az erdőn a fa kiválasztásával, majd kivágásával. Ebben az Önkormányzat női dolgozói, valamint Fehér Árpai és Csibrik Józsi segítettek.

A traktorunkkal lépésben szállítottuk a helyszínre a fát, fél öt körül kezdtek gyülekezni az emberek, a konyhás lányok és önkéntes segítők előkészítették a vacsora alapanyagát. Nemsokára vidáman rotyogott a Hegyhát Vadásztársaság jóvoltából felajánlott vaddisznó. A sötétség beállta előtt a lányok felszalagolták a fát, ezt követően a fiúk pedig a helyére állították, ahol

augusztus 20-áig állni fog.

Az est zárásaként megkóstoltuk, sőt el is fogyasztottuk a nagyon finom vaddisznópörköltet némi üdítő és bor társaságában.

Itt szeretném megköszönni ügyes szakácsaink fáradozását. Az időjárás is kegyei-be fogadott bennünket, így egy jól sikerült estét tudhatunk magunk mögött, amit remélhetőleg még sok követ a jövőben.

Keresztes László
polgármester

*Szerkesztőségünk
tájékoztatja olvasóit,
hogy az újság számait
e-mail címre kézbesíteni tudja.
Kérjük, hogy igényét a
kicsifalunk@freemail.hu
e-mail címen jelezze.*

Csepregi Ferenc

„A társadalom életében
a ma nem érthető meg
a tegnap nélkül.”

Mályusz Elemér

Múltidéző

Ha otthon, Kisszékelyben tölthetek egy kis időt, minden alkalmat megragadok, hogy beszélgethessek a régi idők tanúival, az idősebb, sok mindent megélt emberekkel, rokonokkal.

Horváth Jani bácsival utcabeliek voltunk, míg el nem költöztünk a Kis utcából. Ha néha találkozunk Hildánál, szívesen beszélgetünk. Legutóbb arra kértem, hogy meséljen a kovács szakmáról, mert szeretném az újságban közkinccsé tenni. Amikor pár hete ismét felkerestem a lakásán, egy több oldalas nekem címzett levéllel várt, amelyet éppen a postára akart feladni. Most ezt a levelet szeretném közre adni, két részletben. A több órás hosszú beszélgetésből pedig majd egy későbbi időpontban szemezgetünk. Egyben megragadom az alkalmat és közlőgő kilencvenedik születésnapja alkalmából jó egészséget kívánok mind a családom, mind pedig az Egyesület nevében.

Kedves Kisszékelyiek!

Szeretettel köszöntöm Kisszékely összes lakosságát!

Köszöntöm először is a kicsi falunkban megjelenő Kicsi Falunk lapkiadóját, Keresztes László Polgármester Urunkat, és annak segítőtársát, Pajor Ágikát.

Köszöntöm továbbá az újság főszerkesztőit: Lelkes György nyugalmazott tanár urat és kedves feleségét.

Én nem vagyok újságíró, de kitudódott, hogy jelenleg én vagyok a Kicsi Falunk legidősebb „veteránja”- ha úgy tetszik, a legöregebb a faluban. Kérdeztek, hogy hogyan értem meg ezt a szép hosszú időt. Talán a szüleimtől örököltem. Édesapám 86, édesanyám meg 97 éves volt, amikor meghalt. Nyugodjanak békében!

Hát a kíváncsiak kedvéért azzal folytatom az írásom, hogy a csecsemőkort azt kihagyom, azt csak a szüleink tudnák megmondani, hogy jók voltunk-e vagy rosszak. Anyai nagymamám is ott volt, meg a bába is, ők is meg tudnák mondani. Édesapám, mint mindig, a tél kivételével, vidéken dolgozott, mint kőműves. Mikor hét utolján megjött, már tudtam

sírni is. Tehát megszülettem. Akkor 1920 július 5-ét írtak.

Mivel ez a szép, hosszú és küzdelmes idő már elmúlt, sok minden megtörtént velem. Én sem nőtem fel sírás nélkül. Egy alkalommal, Nagymamám elmondása szerint, csak sírtam, mert mondani nem tudtam, hogy mi bajom van. Nagymamám rászólt anyámra: „Nézd már meg azt a gyereket, mi van vele!” Amikor kioldoztak a pólyából, akkor látták, hogy bent fekszem a piszkomban. Volt kaki is, pisi is. Oktatta a lányát: „Látod lányom, nem csak akkor sír a gyerek, mikor éhes!” Akkor kiszedték alólám a szennyest, lemosták a popsimat, a *stafér* meg ott volt kéznél, tiszta pelenkába tettek, majd megszoptattak. Aludtam tovább.

Közben telt-múlt az idő, már bölcső sem kellett, Édesapám testvére csinált egy kis ágyat, abban már fel is tudtam állni. Amikor már ott sem volt jó, leterítettek egy pokrócot az udvarban. Nyáron, ha nagyon meleg volt, elvittek a gyümölcsfák alá a hűvösre. Megtanultam mászni. Körülöttem lakott kutya, macska meg baromfi is. Mindezt, amit idős fejjel leírtam, a szüleim tudták, ők így emlékeztek vissza. A hat éves kisgyerekkor így telt el. Bölcsőde még nem volt a faluban, úgy mint városban. Óvoda már később lett, akkor még sok gyermek volt. Most

van óvoda, de nincs gyerek. Úgy jártunk, mint a nagyszékelyi öreg sváb mondta egyik évben, mikor sok volt a dió. Mondja az öreg: „Most van dió, de nincs pózna (dióverő). Mikor meg volt dióverő, akkor meg nem volt dió.” Hát ide értünk, van óvoda, iskola, de nincs gyerek.

Valamikor még voltak gólyák is, nem is egy, ma már azok is elhagytak bennünket, meg a fiatalság is, akik hoztak volna világra gyerekeket. Hát erre már én is emlékszem, ezt nem a szüleimtől hallottam. Mi idős korra meg nem törődünk a gólyával (mi már tudjuk, hogyan is jön világra a gyermek).

Kedves Kisszékelyiek!

Elnézésüket kérem a ronda kézírásért, öt éve műtötték mind a két szememet, és már újra szürke hályog van mind a két tőn. Nem akarok még egyszer a műtőasztalra feküdni, félve, hogy vakság lesz a vége. Pedig tudnék még miről írni, hiszen az iskoláról még nem is meséltem, ami ugyancsak hat évig tartott. Mikor elértem a hat éves kort, elkísértek az iskolába. Ott beírták a nevemet, aztán volt ismerkedés, hiszen akkor láttuk egymást először. Tizenhat fiú és tizenöt lány volt az első osztályban. Ez 1926-ban volt. Akkor még csak egy palatáblánk és egy palavesszőnk volt, amit a nagymamám *griflinek* hívott. Amikor még ő volt iskolás, akkor németül is tanultak. Aztán elkezdődött a tanítás. Legelőször a templomba mentünk minden reggel. Fiú a fiúval, lány a lánnyal párban. Mikor felértünk a sok lépcsőn a templomba, a tanító úr énekelt, meg az ötödik és a hatodik osztályosok is, ők már tudtak énekelni imakönyv nélkül is. Mi, elsősök még csak hallgatunk, álmélkodunk, bámultunk, néztük a falakon, a mennyezeten a freskókat. A mise csak fél óráig tartott, hétköznapi csak kismise volt. Mikor vége lett a kismisének, mindenki a párjával visszament az iskolába. Akkor már mindenki tudta a helyét és leült. Tehát elkezdődött a tanulás, a tanítás.

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

Elsősöknek azt kellett leírni, amit a tanító úr a falon függő nagy fekete táblára írt. Ezek még csak vonalak voltak. Később aztán jöttek a betűk. Óránként volt öt-tíz perces szünet, amikor ki kellett menni az udvarra egy kis mozgásra, hancúrozásra, szaladgálásra, kergetőzésre. Alighogy kifutottuk magunkat, jött a Plébános úr és bementünk az iskolába. Ő is feljött velünk. Utánunk a másodosok már tudták, hogy ilyenkor mit kell mondani: Dicsértessék a Jézus Krisztus!, a tanító úr intett, hogy üljetek le. A Plébános úr átvette a szót. Kedves elsősök, én leszek a plébánosotok, a nevem Csáki Benjamin. Ezentúl, ha velem, vagy nálatok idősebb valakivel találkoztok, úgy kell köszönni, hogy Dicsértessék a Jézus Krisztus! Majd később kaptok kettő darab könyvet, az egyik a Biblia, a másik a Katekizmus, de most még a betűket sem ismeritek.

Kedves Kisszékelyiek!

Én nagyjából így emlékszem vissza a boldogult gyermekkorra, iskoláskorra. Sajnos, ahogy az ember idősödik, felejt is, hetven-nyolcvan év után nem jut minden az eszébe. Persze az iskolából már kimaradtunk, de azt sem tudtuk, hogy mi lesz belőlünk. Tizenhat évesnél előbb nem lehetett leszerződni sehova. Tehát kimaradtunk az iskolából. Megkezdődött a munka. Jártunk a Vadkertbe, volt egy nagy csemetekert, azt kellett gyomlálni a kis kapával. Majd később jártunk a Gróf Apponyi uradalomba, Rácegresre. Ott már dohánnyal is foglalkoztunk. Nekünk az alsó leveleket kellett leszedni, ami már szép sárga volt. Mikor már sokat leszedtünk, jött egy lovaskocsi, bevitte a pusztára és felfűzték vékony drótra, majd tovább szárították nagy fészerekben. Amikor szépen megsárgult, megszáradt, kézzel kisimították és elvitték Nagydorogra, ott volt a dohánybevéltő magazin. Ott még cirkot is termeltek, ez Felső Rác-

egresen volt, Illyés Gyula szülőföldjén. De dolgoztunk mi kisszékelyiek Alsó Rácegresen is. Ott cukorrépat termeltek, azt kellett gyomlálni, kapálni, majd ősszel felszedni. Ez is az Apponyi uradalomban volt. Ott meg Lázár Ervin Úr született, aki szintén író lett. Lázár úr később szomszédom lett, mert itt vett hétvégi házat, a Kis utcában. Egyszer éppen szüreteltem, itt volt a feleségével, vittem át nekik egy kis mustot, éppen ebédeltek, jó étvágyat kívántam az ebédhez, ahogy illik. No, mondom, most eltaláltam, hoztam egy kis édes mustot. Megkóstolták, ízlett nekik, hiszen Leányka volt a szőlő, amit még az Erdős Jóskától hoztam Bogláráról. Kérde Lázár úr: „Melyik dűlőben termett?” Mondom neki: „A Göbecsben”. Azt mondta, hogy tudja merre van. Én visszakérdeztem: „Miért lett az Göbecs?” Azt mondta, hogy megnézi otthon, Pesten a szótárban. Telt-múlt az idő és jött a hír, hogy meghalt a Lázár bácsi.

(Folytatás következik)

GYERMEKNAP

Május utolsó vasárnapja hagyományosan a gyerekeké. A Kulturális Egyesület vasárnap helyett a szombati napot választotta a gyermeknap rendezvényéhez. Az idő is kegyes volt hozzánk. A strand területén gyűltünk össze a gyerekekkel, szülőkkel egy kis szórakozásra. A délután folyamán a csapatokká szerveződött gyerekek vetélkedően vettek részt. Az állomásokon végighaladva volt növényismeret, állatmaradványok felis-

merése, ügyességi feladatok, erdei keresztrejtvény, csapatverseny. A négy csapat eredményét pontozással értékeltük. Mindenki nagyon lelkes volt és ügyes, így jutalomban részesült.

Köszönjük Kiss Melindának, hogy a gyerekek kedvéért lángost hozott, amit a helyszínen sütöttünk ki, és Császár Zoltánné Ancsának a sok palacsintát, valamint a többi szülőnek is a helyszínen nyújtott közreműködést.

Az idei gyermeknap program támogatói voltak:

Keresztes László polgármester úr az Önkormányzat részéről 10 ezer forinttal járult hozzá a rendezvény sikeréhez. Csepregi Ferenc, mint már az előző években is, ez alkalommal is sok-sok érdekességet és üdítőitalt hozott a gyerekeknek szétosztásra.

Köszönjük a támogatásukat.

Pajor Ágnes

KICSI FALUNK

Felelős kiadó:
Keresztes László és
Pajor Ágnes

Szerkesztő:
Lelkes Györgyné
Lelkes György

Elérhetőségünk:
7082 Kisszékely,
Szabadság u. 2.
kicsifalunk@freemail.hu
(06-74)-403-144

E havi számunkba a fényképeket Peszt Attila, Keresztes László, Csepregi Ferenc és Martina Zoltán készítette.